

Naprej velja
za Ljubljano:
za vse leto 6 gl. — kr. a. v.
za pol leta 3 „ 20 „ „ „
za čet. „ 1 „ 75 „ „ „

po pošti:
za vse leto 7 gl. — kr. a. v.
za pol leta 3 „ 60 „ „ „
za čet. „ 2 „ 5 „ „ „

Rokopisi se ne vračujejo.

NAPREJ.

Oznaniła.
Za navadno trislošno
vrsto se plačuje:
6 kr., ktera se enkrat,
9 „ „ „ dvakrat,
12 „ „ „ trikrat
natise, večé érke pla-
čujejo po prostoru.
Za vsak tisk mora biti
kolek (štempelj) za 30 kr.
Vredništvo je na starem
trgu hišna št. 15.

Dopisi naj se blagovoljno frankirajo.

Št. I.

Ta list izhaja vsak vtorek in petek.

Tečaj I.

„Naprej“ svojim bralcem.

Časnik „Naprej“, ki je denes prvič zagledal beli dan, misli na ustavnem potu potezati se za vse in vsakršne pravice slovenskega naroda, ter vedno in povsod imeti pred očmi blagost svoje domovine s pazljivim očesom na južne brate, s katerimi smo Slovenci v materijalne in dušne dotiki.

Da bi „Naprej“ dosegel svoj sveti namen, obéta čestitim bralcem take liberalno-politične, lepозnanske in gospodarske sestavke, kakorsni so potrebni, da se zvé, kar se bode važnega godilo po vsem svetu; da se zbuja narodnost, vnema skrb za občno korist, širi vsestranska omika in luč med Slovenci, in kolikor je mogoče, da se pripomore k splošnej izobraženosti na jugu. Skušal bode vse važne reči dobivati in širiti tako hitro, kolikor more list, ki izhaja v pokrajini samo dvakrat na teden.

„Naprej“ dobro zna težavo in važnost svojega namena; tenko in dobro zna dušni in materijalni stan svoje oubožane domovine; vendar se trdno zanaša na svoj nepremekljivi sklep; zanaša se na rodoljubje tistih premnozih slovenskih bratov, ki so pri vsakej priliki pokazali in še kažejo, kako gorko bije njihovo srce za pravo srečo in pravo korist svojega naroda!

„Naprej“ tedaj pričinja z Bogom, kateri naj dobrotno podeli vspeh in srečo njegovemu težkemu delu ter blag začetek in dober konec novega leta čestitim bralcem!

V Ljubljani 2. januarja. Do leta 1848 je trla Slovence jako trda, jako žalostna osoda. Naša mladina se je res izobraževala po mestih in tudi po kmečkih učilnicah, toda v nemškem in po nekterih krajih v laškem jeziku. Ali se je kdo ménil za slovenščino? Kdo je jo zahteval? Nikomur ni prišlo na misel, da nismo samo Avstrijani, ampak tudi Slovenci, to je, narod množnega slovanskega kolena. Prejšnja vlada je iskala počasi ponemčiti skoraj vse narode, ali vsaj

nikakor ni podpirala domačega izobraževanja, in mi smo bili tako sladko zadremali, kar se tiče narodne svesti, da celo nismo več vedeli, da smo Slovenci; da nosimo uže od starine to čestito ime, kateremu je Nestor prišteval vse Slovane. Čudo torej ni, da je bil Slovenec v narodnej omiki tako zaostal. Kdor se ni prijel tujih нравov (šeg), tujih običajev (navad) in tujega jezika, tega je svet imenoval surovega neobtesanca. Najboljše moči so jemali narodu, in obračali jih njemu v kvar. Kako je bilo mogoče v tacih okolnostih meniti se za narodno omiko? Sreča vendar vsaj to, da tačas ni bil Slovenec uže več na tako nizkej stopinji splošnega razvitka; da je v njem spala nekaka moč, ktere si pa še sam ni bil v svesti: zato niso mogli na čelo vtisniti nam tujega pečata; ni se dala zadušiti narodnost; tujstvo nas ni premoglo. Prišlo je leto 1848, in jelo se je govoriti v ravnopravnosti; jelo se je rodoljubje sem ter tje splošnejše gibati, skušalo je ravnopravnost obuditi v življenje. Glasili so se možje, ki so z gorečim srcem želéli delati za svoje rojake. Nekteri izmed njih so iméli obilo znanja, drugi morda celo splošno evropsko izobraženost; imeli so torej vse, kar mora imeti mož, ki bi druge rad učil; manjkalo jim je samo orodja, ktere ga jim je bilo najbolj treba, ker sami niso znali tiste besede, v kterej so hrepeneli druge izobraževati; zakaj česar se človek ni učil, tega tudi ne vé. Lehko se torej vidi, kolicih napredkov se je bilo nadjati v domačej omiki. Slovencem v poslednjih letih nihče ne more očitati lenobe; ali vendar nikakor naj ne mislimo, da smo storili toliko, kolikor bi mogoče bilo, da je med nami cvelo bolj razširjeno znanje domačega jezika. Toda če pomisliš, kako majhne pripomočke smo imeli; koliko zadržkov nas je ustavljalo; kolik je bil naš boj in količka truma narodnih boriteljev: moraš pritegniti, da je v zadnjem desetletji na vrtu slovenskega izobraževanja razcvél in dozorel marsikak lep sad; reči moraš, da se je storilo skoraj toliko, kolikor je bilo mogoče v okolnostih, v kakoršnih smo živéli, in to nam budi veselo upanje za prihodnje čase. Leta 1860 se je še večemu narodnemu razvitku postavil kvas. V tem letu je stopila Avstrija v vrsto držav na pravico oprtih. Politična svoboda, potem oblast, ktero je dalo Njih Veličanstvo vsem državljanom, da se smejo vdeleževati zakonodajstva in državnega gospodarstva, in dalje deželni zbori narodnej omiki s pota spravljajo marsikako zaviranje.

Res preté, da bi tako ne, državljanom še večí davki, kateri bodo zadevali tudi našo uže zdaj jako obloženo deželo; toda kadar krepkejše korenike zasadi ustava; kadar se preuredbe uravnajo, da bodo take, kakoršne hoté po svojih lastnostih imeti posamezne dežele; kadar se na boljše obrne tudi razmerje k tujim državam: vsaj potem je upati, da več davkov ne bode treba vikšati, ker menda vendar stroški ne bodo pre-

segali dohodkov; izrekel je to upauje, vsaj za nekatere dežele tudi sam presvitli cesar 18. grudna 1862 na zvršetku državnega zbora. Državni zbor je presojevati imel premnogo važnih reči, katerih nekaj se je tikalo vsega cesarstva, nekaj pa samo dežel na tej strani Litave; zato dunajske seje notri do zdaj niso bile končane, in deželni zbori se niso mogli poprej sklicati; ali zdaj pa je uže pred vrati dan, kterege se zopet snidejo. Nadjamo se o naših deželnih poslancih, da ne pozabijo, kaj so obetali domovini, ko jim je pokladala na jezik oblast, naj se moški in pošteno potezajo zanjo; da ne pozabijo, ktera je njih presveta dolžnost, namreč pomnožiti blagost svojega naroda; nadjamo se, da jih bode zmirom navdajala in vodila ta misel, da samo iz dušne omike državam izvira trdostojna, mnogoletna moč; upamo dalje, da v nemar pusté vse zavistno prepiranje, in da se dobro opomnijo, kako so nam Slovencem do ravnopravnosti v materijalnem, dušnem in tudi v narodnem izobraževanju dane tiste pravice, kakoršne so dobili drugi avstrijski narode, in da brez narodnih učilnic ni mogoče upati nikakoršnega narodnega izobraževanja.

Važnejše dogodbe.

Gospod dr. Hein je 29. decembra lanskega leta prevzel iz g. Laserjevih rok pravosodnje ministerstvo.

Po najviškem ukazu je bivši primorski poglavar baron Burger prevzel pomorsko ministerstvo.

Grof Friderik Thun, e. k. poslanec na ruskem dvoru se je vrnil iz Petrograda, in kakor se čuje, menda ne pojde več nazaj.

Na mestu slavnega rajncega Slomška je poklican prečestiti g. d. J. Stepišnek za škofa.

„Wanderer“ piše, da bi se bilo v shodih dunajskih okrožnih odbornikov sklenilo, da se poskrbi, naj bi se v prihodnjem deželnem zboru govorilo za to, da se političnim zadolžencem ustavne pravice povernejo, ker je Avstrija stopila med ustavne države in sicer od 1. maja 1861, na kateri dan je cesar Franc Jožef s prestola prvič govoril, kakor ustaven vladar.

Slovansko pevsko društvo na Dunaji pripravlja za 20. dan januarja in 10. dan februarja v Sperlovih dvoranah dve pevski veselici s plesom, ker navadnih slovanskih balov ne bode več.

Velika slovanska narodna beseda na Dunaji bode 9. februarja v Zofinej dvorani. Igrala bode nova kapela pod vodstvom g. Vinara.

Ljubljana. Dr. Schrott, začasni e. k. deželni zdravniški svetovavec je iz Ljubljane prestavljen v Trst za pravega deželnega zdravniškega svetovavca. — Ljubljanska zdravniška družba se je razširila v zdravniško družbo za vso deželo; zdaj šteje 22 udov.

Iz Trsta. Iz privatnega pisma smo zvedeli, da je imela tudi tržaška čitalnica 28. dan decembra lanskega leta veliki zbor, h kateremu se je bilo zbralo mnogo volilcev. Posebno lepo je govoril odbornik g. Napret in tudi g. Cegnar je razlagal potrebe raznih osnov, kar se tiče reda v oskrbljevanju. Odborniki so ostali poprejšnji razum treh, namestu katerih so izvoljeni gg. dr. Vuk Muha, Anton Arcon in Ščitomir Vilhar. S časom bi morda utegnili tudi tržaška čitalnica dobiti svoje poslopje, kakor ga ima ljubljanska, ker se čuje, da bogati srbski trgovec Kristofor Opuić je pri volji v svojej hiši napraviti prostor in zidati dvorano.

— Za prvo volivstvo so v mestni zbor izvoljeni gg. Girardelli, Ralli, Vivante, Duma, Kristofor Opuić, brodar Tonello, Strudthof, Pitteri, Biasoletto, Mauroner in Caroli.

Cesarsko miloščenje (amnestije) je nj. veličanstvo nedavno izvolilo razširiti tudi na tiste pravde, ktere so začete zarad veličanstvenih razžaljenj, ki stojé še pri ravnatelju „causarum regalium.“

Češko. V Taborji se je osnovalo društvo za popiranje ubozih dijakov; tako tudi tukaj svetijo pred nami Čehi, ker jim kaže njihova zgodovina, kakošen steber je narodnosti omika. — 26. decembra lansk. l. je umerl slavno znani profesor lekarstva na praških visocih šolah, dr. Čejka, (roj. 1812.) „Nar. Listi“ ga imenujejo moža bogatih vednosti, gorečega rodoljuba, izbornega prestavljavca Shakespearjevih iger in sploh slavnega češkega pisatelja. Leta 1848 je bil člen slovanskega zbora v Pragi in državni poslanec na Dunaji. Potoval je po Francozkem, Laškem, Nemškem in Švicarskem. G. Vojteh Naprstek je dobil zadnje dni meseca decembra lansk. leta iz Angleške telegram v češkem jeziku; „Nar. Listi“ pravijo, da se je laže bral in razumnejše, nego marsikteri iz čeških telegrafij.

— Češko poglavarstvo pišejo „Nar. listi“, da je raznim učilniškim vikarijam poslalo razpis, v katerem se učitelji nagovarjajo, naj se bolj držé vlade.

(Češki „Pozor“ ustavljen.) Namestu njega je (24. grudna lansk. l.) prišel na svitlo policijski dopis, v katerem je oznanjeno, da več ne sme izhajati, ker je obsojen njegov vrednik, kanonik Štule, ki pa obeta, da bode list zopet na svitlo hodil pod vredništvom g. Janeza Stanjeka, poslanca državnega zbora.

Dr. Gregru je vzeta pravica tiskalnico imeti, ker se je bati, da bi je v zlo ne rabil; ali njegovemu bratu Eduardu Gregru je dovoljeno, da jo sme prevzeti.

Smolka. Poljski časnik „Gaz. nar.“ je 20. decembra lansk. l. očital poljskim poslancem, da niso ostali na svojem potu, česar je kriv boj o samih osebnih zadevah. To je največ cikalo na Smolko in Potockega. V naslednji list tega časnika je pisal Smolka, da je res imel prepire z rojaki v zboru, pa da to le kaže, kako je vsak govoril samo po svojej vesti; da pa njemu noben poljski poslanec ni storil nič neprijetnega; da ga v zadnjem času ni bilo pri sejah državnega zbora, to se je godilo zato, ker je vedel, da bode od daleč pomagal reči, ktere nikoli ni pustil izpred oči. Dalje opominja, da ni bilo nobenega poslanca, kateri bi se bil raynal samo po mislih tega ali unega.

Zadeve pripravnih (disponibel) uradnikov morajo biti v šestih mesecih na čistem. Njih Veličanstvo je dovolilo, da se jim podaljša čas, v katerem ostanejo brez gotovih služeb, do konca junija 1863, ali tudi je odločilo, da imajo do tedaj biti vsi v delavnosti. — Slišati je, da pojdejo v pokoj vsi uradniki, kateri so uže 40 let služili, namestu njih pa vstopijo tisti, ki so zdaj pripravniki.

Vprašanje o Srbskej vojvodini. Kakor se čuje méni vlada to vprašanje prepustiti prihodnjemu deželnemu zboru.

Ruska. Petrograjski časniki so 17. decembra lanskega l. prinesli carjev odpis, po katerem bode puščen general M. Muravev iz ministerstva. Hvalijo se v tem odpisu njegove zasluge, in piše se, da v ministerstvu zato več ne ostane, ker je slabega zdravja. Muravev je bil minister kronskih imetkov; bil je izmed najhujih nasprotnikov sélske osvoboditve. Anenkov, ki je izvoljen za vojnega ravnatelja v Ukrajini, Volinii in Podolskem, neki da je trdosrčen mož. Krut je bil Poljakom, ko je stal na čelu vojnega oddelka.

Varšava. Dr. Kvet, ki ga je ruska vlada poklicala v Varšavo za profesorja češkega jezika, pošilja (16. grudna lansk. leta „Hlasu“ dopis, v katerem poleg družega pravi: „čutil sem se sročnega, da sem poklican bratom Poljakom

razlagat svoj materni jezik, zaklade našega slovstva jim odpirat, in pomagat k slovstveni vzajemnosti med nami in Poljaci. V Varšavi ni tako, kakor v Krakovu, kjer nas Poljaci še gledajo kakor germanizatorje; tukaj gleda Poljak Čeha kakor „pobratima.“ Povsod so me prijazno sprejemali, radostni, da jim bode mogoče naš literarni život bolje poznati; povsod so radi poslušali moje češko govorjenje, in čudili se, da je naše narečje tako blizo poljskemu. Celó verjeti niso hoteli, da čisto po češki govorim, misleč, da nalašč zavijam po poljski. Nisem še začel razlagati na visokej šoli, pa uže se poljska mladež glasi za poslušanje češkega jezika. Tudi krasni spol ne zaostaja; poljske gospé so velele vprašati me, ali bi smele hoditi k mojemu uku. Tega početja pa ne smete soditi po navadah praškega življenja. Tu je znanstveno gibanje mnogo živejše, posebno kar je odprto novo vseučilišče, kamor ne dohajajo samo učenci ampak ves izobražen svet, med katerim ni ženstva najmenj.“

— Imeniti poljski pisatelj **Krašovski**, vrednik časnika „Gazeta Poljska,“ moral je na povelje Vielopolskega odstopiti od vredništva, ker sicer je Vielopolski grozil časopis čisto ustaviti.

V Varšavi je zalezla policija tiskalnice prepovedanih spisov. Prišla je, ko se je dodelovalo deseto število teh javnih razglasic. — Pravijo, da je to bila tiskalnica časopisa: „Ruh.“

Srbsko. V Belem gradu, v Milanovcu, v Užici in Čački so dan sv. Andreja praznovali s posebno svečanostjo, kakor se „Pozorju“ piše zató, ker so leta 1806 na Andrejev dan Srbi prvič prišli v svojo prestolnico; Andrejev dan 1830 jim je prinesel narodne pravice, in Andrejev dan 1858 je odprl oči, da so videli, kje so in kako so.

— V Srbijo se vedno vozi orožje; te dni pišejo da so ga 700 voz pripeljali v Beligrad in Krugujevec; pravijo, da srbska vlada namerjava s tem orožjem prvi red narodne vojske orožiti in v pripravo postaviti.

Črna gora. Nekteri pravijo, da je turška vlada poslala zapoved Ali-paši, naj za zdaj še ne zida strelnic (blockhäuser) po Črnej gori, in da je k temu pomogla Francozka, Avstrija in Ruska; drugi pa, da Ali-paša uže dela strelnice, pa ondod, koder bi jih ne smel po ugovoru, ki sta ga imela knez Nikolaj in Omer-paša, in da se je oglasila ruska vlada, če Turci postavijo strelnice, da pošlje Črnogorcem vsako pomoč, naj še oni zidajo sebi strelnice. Veliki vojvoda Mirko misli kmalo oditi z Dunaja, ker se je uže poslovil od ruskega poslanstva. Poslal je vredništvu „Narodnih Listov“ in „Hlasa“ lepe fotografije svoje junaške postave, in „Narodni listi“ pravijo: „mного milejšje bi nam še bilo, ko bi nas bil črnogorski vojvoda mogel sam obiskati v Pragi.“

Veliki vojvoda Mirko pravijo da ne misli iti iz Dunaja v Petrograd, ampak v Pariz.

Angleška. Govori se, da hoče Angleška vlada jonske otoke odstopiti grškej deželi, in potem zbrati vso svojo moč v Malti. Tudi misli lorda Elliot-a poslati v Carigrad, naj bi se s turško vlado pogodil, da Grkom prepusti Epir in Tesalijo.

Francoska. Pošiljanje francoskih vojakov v Meksiko zadaja velike stroške, morda še nad 120 milijonov frankov. — Vlada ni dovoljna, ne da se za grškega kralja izvoli princ Alfred ne leuchtenberški princ, ker neče, da bi se naredilo iz sredozemskega morja angleško ali rusko jezerišče. Z Rimom je velika prijaznost, in Francoz priganja rimsko vlado, naj vpelja prenarodbe, kakoršne hoče imeti zdanji čas; kaže, da se tudi kardinal Antonelli tega več tako ne brani.

Francozka vlada je potrdila, da se Grkom odstopijo jonski otoci, kakor se sliši iz Pariza. Začelo se je širiti po grškem republikansko gibanje. Ko je to Drouyn slišal, brž je

odšel k lordu Cowleyu, rekoč, da francozka vlada nikakor ne trpi grške republike; naj tedaj Angleška potegne vajete, ker sama ona je tu še dovolj močna. Lord Cowley ni nič določnega odgovoril. Kralj Ferdinand se je neki odrekel grške krone. V Mesenii so se pokazali razbojniki. Ruska vlada menda ni dovoljna, da so se Grške zadeve tako zasuknile; to pišejo, da se bere iz Gorčakovega razpisa (cirkulara.)

Italija. Garibaldi je prišel 22. dan decembra lansk. leta na Kaprero. O zdanjem ministerstvu spoštljivo govori, Napoleona pa vedno imenuje glavnega sovražnika laške edinosti, in preti, da misli razglasiti o svojem času liste, kateri bi utegnili do dna razsvetliti naklepe tega moža. V Neapolji se nabirajo novci (denar), da bi se kupilo krasno poslopje in darovalo Garibaldi-u, kateri se pa tega brani. Pulszky, grof Pallavicini in mnogo drugih imenitnih oseb misli neki Garibaldi-a obiskati na otoku. Laška vojska (armada) pa mu ni čisto nič po godi; nedavno pišejo, da je rekel nekemu svojih prijateljev: to je kraljeva vojska, ktera bi o priliki tudi streljala na svoj narod.

Kralja Franca II. v Rimu so obiskali o božičnih praznicah kardinali in francozki poslanec.

Grška dežela. Od kar je odšel kralj, išče dežela novega kralja, in hoče imeti angleškega princa Alfreda, kterege so skoraj enoglasno izvolili vsi, tudi v Carigradu bivajoči Greci, ker so izkušeni trgovci, in vedó, kaj veljá angleško varstvo. Tedaj Greci nikakor ne morejo med seboj najti kralja! — Lord Elliot je prišel v Atene s posebno nalogo 22. decembra, tisti dan, kterege se je bil sešel narodni zbor. Angleška sicer pravijo da ni pri volji princa Alfreda posaditi na grški prestol, pa grški zbor vendar zopet njega razglasi za kralja, kakor ga je poprej narod, in poslati misli deputacijo v Pariz in London, da bi pregovorila te dve vladi, naj dovoliti v to, česar želi narod. Za zdaj je postavljen namesten vladar.

Turška. V Carigradu je zima, kakoršne tudi najstarejši ljudje ne pomnijo.

Kar je bilo sklenjeno v carigradskem dogovoru, da ima komisija določiti razmére med Srbijo in Turčijo, to bode kmalo dovršeno. Gospodje, ki so v tej komisii, uže gredó v Beligrad. Odločiti imajo: dokle in kako ima séci belogradska trdnjava; koliko ima plačati srbska vlada Turkom za to, da so se umeknili iz mesta; koliko vojakov bode smel Turek v trdnjavi imeti, in pravijo da tudi — kar je zdaj najvažnejše — koliko vojakov bode smela imeti Srbija.

Amerika. Pri Fridriksburgu je bila 13. decembra lansk. l. bitva. Zavezne trume so zgrabile konfederirsko pehoto (infanterijo). Konfederirsko topovje pa je nazaj vrglo zaveznike; potem je prišla pomoč. Bor je bil do noči. Levo konfederirsko krilo se je moralo za miljo daleč umekniti. Zavezna vojska pravijo da je 13. dan spala na bojišči, kar se pa družim zdi neverjetno, ker so najbrže zavezniki na zgubi; pala sta jim vojskovoda Jakson in Bajard, in sila družih častnikov (oficirjev); pet vojskovodov je ranjenih. Konfederirski so 14. utrjevali svoje stanje.

— Pravijo, da so federalisti zgubili 10000 ljudi; vojskovod Burnside je pobegnil preki reke Rappahannok-a.

Listnica. C. K. L. v. N. Tacih sestavkov ne moremo jemati. — M. O. v. S. Vaše pero je zmožno krepkejšim sestavkom. — F. V. v. T. Vaš sestavek mislimo prinesiti o svojem času.

Opomba. Ker se je bilo za zdaj preveč nabralo potitičnega gradiva, zato v prvem listu ni mogel „Naprej“ nič lepoznanškega prinesiti.

Vredništvo.

Popotni.

29. decembra 1862: G. Meser iz Hajde; g. Domliš iz Litije; g. Cochi iz Alt-mansdorfa.
 30. decembra: G. vitez Atanaskomis iz Trsta; g. Humel iz Graca; g Zupan iz Graca; g. Schmidt iz Breše; g. Schwarz iz Zagreba; g. Ketzl iz Kamnika.
 31. decembra: G. žl. Jakopovič iz Zagreba; g. Pikel iz Celovca; g. Peer iz Trsta; g. Pohl iz Beča.

Umerli.

29. decembra 1862: Karl Wohlgemuth, st. 17 l.; Janez Cehino, st. 38 l.
 30. dec.: Janez Pirc, st. 45 l.; Maria Pezdir, st. 27 l.; Janez Lap, st. 54 l.
 31. dec. Sin Antona Vodnika, st. 1 1/2 ure.

Loterija.

Trst 31. dec.: **26, 22, 55, 68, 1.**

Javne prodaje.

D r a ž b e			Imena tistih, katerih posestvo se prodaja	Od kod so doma?	Okrog:
1.	2.	3.			
.	.	7. jan.	Marija Tomšič	iz Planine	Planina.
.	.	9. "	Matevž Rutar	" Cerknice	"
.	.	9. "	Marjeta Otoničar	" "	"
.	.	10. "	Matija Palčič	" Vrhnika	Lož.
.	.	13. "	Janez Stemberger	" Vrbovega	Bistrica.
.	.	20. "	Magdalena Stalcer	—	Kočevoje.
7. jan.	7. febr.	7. marc.	Matija Jenko	" Topolca	Bistrica.
"	"	"	Maria Sestan	" Vrbovega	"
"	"	"	Janez Grahor	" Smrji	"
9. jan.	10. feb.	10. "	Juri Bizjak	" Trboj	Kranj.
10. "	11. "	11. "	Matija Loger	" Vodice	Trebnje.

Mojim volilcem.

Osmi dan tega meseca se začne letošnji deželni zbor v Ljubljani. Kdor ima kako željo, prijazno ga opominjam, naj mi blagovoljno brž dopiše.

Z vsem spoštovanjem

Vaš, Vam srčno udani

Miroslav Vilhar.

V Ljubljani 1. januarja 1863.

Oznanilo.

Vsem čest. gospodom in gospem, ki so poklonile darove za zlato pisno orodje na spomin in zahvalo gospodu dr. Bleiweisu, dajem vedeti, da bode slovesnost 1. julija t. l.; in da je odbor sklenil g. dr. Bleiweisu na čast izdati posebno knjigo „album.“

V Ljubljani 1. januarja 1863.

Miroslav Vilhar.

Tržaška cena

27. decembra 1862.

	Najniža cena		Najviša cena	
	gld.	kr.	gld.	kr.
Star * pšenice iz Odese	7	—	7	85
" " banaške	6	15	7	50
" " črnomske	7	50	8	50
" tursice galaške	4	25	4	40
" " rimske	3	75	4	25
" " banaške	—	—	—	—
" rži črnomske	4	50	4	75
" " podonavske	4	50	4	75
" " smirniške	4	75	5	—
" ječmena banaškega	4	—	4	25
" " egiptskega	3	—	3	40
" " rumelskega	3	25	3	40
" ova grškega	3	10	3	15
" " smirniškega	3	10	3	15
" " banaškega	2	90	3	—
" boba egiptskega	4	25	4	50
" fižola belega	5	50	6	—
" " pisanega	6	—	6	75
" rajža laškega	11	—	15	—
stot (cent) kave iz Moke	56	—	76	—
" " iz St. Jago	70	—	71	—
" " " Portorike	—	—	—	—
" " " St. Dominga	52	—	57	—
" " " Ria	51	50	53	50
" " " Jave	—	—	—	—
" popra	27	50	28	—
" sladkorja v leblah	23	—	26	—
" " sekanega	20	25	23	—
" mandeljnov	33	—	34	—
" suhih češp	9	—	10	50
" sultanin	16	—	20	—
" eveb	9	—	10	—
" krompirja	2	20	2	50
" sena konjskega	1	40	—	—
" " za goveda	1	65	—	—
" slame v škopih	1	40	—	—
" " drobne	1	30	—	—
Stotina koroških desak (Zaganic), 10—14	78	—	84	—
Stotina koroških desak (Zaganic), 8—12	64	—	68	—
Stotina štajarskih desak (Zaganic), 10—14	75	—	—	—
Stotina štajarskih desak (Zaganic), 8—12	60	—	62	—
Stotina bukovih dibic	9	—	9	50
" " dog, od 3—6 pedi	2	10	7	—

* 3 stari ali 8 mernikov.

Dunajska borza

dan 1. januarja 1863.

Državni papir.			Prejstvene obligacije (Prioritäts-Obl.)			Menjice.		
Denar	Blago		Denar	Blago		Denar	Blago	
5 1/2% avst. vr.	69.00	69.10	Južne železnice	274.00	275.00	Menjice. (na 3 mesce.)		
5% nacional	81.80	81.90	Pardub.-Rajhenb.	130.40	130.75	Amst. 100 gld. hol.	—	—
5% črka B.	96.00	98.00	Zapadne železnice	153.75	154.25	Avgab. 100 " juž. n.	96.75	96.90
5% lombardo-benešk.	103.50	104.50	Tiske	147.00	—	Frankf. 100 " "	96.90	97.10
5% beneško posojilo	91.00	92.00	Gal. Karl.-Ludvik.-žel.	223.50	224.00	Hamburg 100 m. "	86.10	86.30
5% metalike	76.40	76.60	Graške na Köflich "	161.00	163.00	London 10 fut. štrl.	114.80	114.90
4 1/2% "	64.90	65.10	Trnovske nove "	105.00	108.00	Pariz 100 frank.	45.30	45.40
4% "	57.50	58.00	Avsig.-Topliški "	173.00	175.00	Bukrešk. (Bukrevski) 31dni	—	—
3% "	42.00	42.50	Česke zapadne "	168.00	168.50	Carigrajske 31 dni	—	—
2 1/2% "	37.50	38.00	Bankne zastavnice.			Gotov denar.		
2 3/4% banko	50.00	51.00	6 letne	104.50	104.75	Krone	15.90	15.94
M. komske obresti	18.00	18.25	10 "	100.00	100.50	Novi zlati (cekini)	5.50	5.52
Srečke leta 1839	146.25	146.75	Za srečkanje	89.50	89.75	Stari "	5.50	5.52
" " 1854	94.50	95.00	" " v a. vr.	85.40	85.60	Napoleon dorji	9.20	9.23
" " 1860	92.65	92.75	Dolžna pisma za odvezo zemljišč.			Suvrendorji	16.05	16.10
" " 100 gld.	94.25	94.75	spodnj. avstr.	87.50	88.00	Ruski imperijali	9.44	9.48
5% posojila na davke	93.70	93.80	zgorn. "	85.00	85.50	Pruski Friderikdorji	9.65	9.69
Obrotnijske akcije.			češke "	86.00	86.50	Angl. sovren "	11.58	11.62
Kreditne akcije	222.70	222.80	moravske	87.50	88.00	Pruska kasna asignacija	1.71 1/2	1.72 1/2
Bankne "	805.00	807.00	štajerske	88.50	89.00	Srebro	114.00	114.50
Eskomptna banka	648.00	650.00	kranjske	86.00	86.50	Diskompt za menjice pri pri-		
Lojdove	235.00	237.00	ogerske	74.75	75.25	vatiuh 5 1/2—5		
Donavsko parobr.	424.00	426.00	Tem. Slav.	73.00	73.25	Diskompt za menj. pri banki 5%		
Pešt. mostu na verig.	410.00	411.00	hrvaške	73.00	73.50	Nacionalni kuponi 114.00—50		
Dunajskega sop. mlina	390.00	393.00	erdeljske	72.50	73.00			
Avstr. plinove (gazove)	245.00	250.00	galic.	73.50	74.00			
Severne železnice	183.70	183.90	bukovinske	72.30	72.50			
Državne	231.50	232.00						

Odgovorni vrednik, lastnik in založnik **Miroslav Vilhar.** — Natis Egerjev.